

د افغانستان جمهوریت

د عدلیې وزارت

فرمان شماره (۱۰۰۴) مورخ ۶۷/۹/۹ رئیس
جمهور افغانستان در باره قانون گروه های
دفاع خودی

رسمی جریده

شماره هجدهم مورخ ۳۰ قوس ۱۳۶۷

نمبر مسلسل- ۶۸۰

فرمان رئیس جمهور جمهوری افغانستان

شماره (۱۰۰۴)

تاریخ ۱۳۶۷/۹/۹

در باره توشیح قانون گروه های دفاع خودی

مطابق به حکم فقره (۲) ماده (۷۵) قانون اساسی جمهوری افغانستان قانون گروه های دفاع خودی را بداخل شش فصل و بیست و هشت ماده که به تصویب شورای ملی رسیده توشیح میدارم.

این فرمان همراه با قانون متذکره جهت نشر در جریده رسمی بوزارت عدلیه گسیل گردد.

نجیب الله

رئیس جمهور افغانستان

قانون گروه های دفاع خودی

فصل اول

احکام عمومی

ماده اول:

این قانون به منظور تنظیم امور مربوط به فعالیت گروه های دفاع خودی وضع گردیده است.

ماده دوم:

هدف از ایجاد گروه های دفاع خودی جلب داوطلبانه اعضای دسته جمعی و انفرادی جبهه ملی، احزاب و سازمانهای سیاسی و اجتماعی، کارکنان دولت، متعلمین، محصلین و سایر اتباع جهت تامین امنیت ادارات، موسسات دولتی مختلط و خصوصی، سازمانها، قرا و محلات کشور میباشد.

ماده سوم:

اشخاص ذیل میتوانند عضویت گروه های دفاع خودی را کسب نمایند:

- ۱- اعضای دسته جمعی و انفرادی جبهه ملی.
- ۲- اعضای احزاب سازمانهای سیاسی و اجتماعی.
- ۳- کارکنان دولت.
- ۴- متعلمین و محصلین.
- ۵- سایر اتباع کشور که داوطلب، شمولیت باشند.

فصل دوم

تشکیل و طرز پذیرش

ماده چهارم:

گروه های دفاع خودی در ادارات موسسات (دولتی مختلط و کوپراتیفی و خصوصی) سازمانها، قرا، نواحی و گذرهای شهر ها و سایر واحد های اداری تشکیل میگردد.

ماده پنجم:

(۱) شخصی در گروه های دفاع خودی پذیرفته میشوند که از لحاظ نیروی جسمی مساعد و قادر به انجام وظایف محوله بوده سن وی از هفده سال کمتر و از شصت سال بیشتر نباشد.

(۲) شخصیکه مساعد به سن جلب و احضار به خدمت مکلفیت یا احتیاط باشد به گروه دفاع خودی شامل شده نمیتواند.

ماده ششم:

(۱) پذیرش به صفوف دفاع خودی طور داوطلبانه صورت می گیرد.

(۲) کارکنان به اساس درخواست تحریری، معرفی و تائید اداره، موسسه یا سازمان مربوطه و سایر اشخاصیکه به اساس تصدیق قریه دار، وکیل گذر یا رئیس شورای مربوطه جبهه ملی عضویت گروه دفاع خودی را حاصل نموده میتوانند.

ماده هفتم:

(۱) مفرزه های دفاع خودی شامل سه گروه یا بیشتر از ان می باشد.

(۲) گروه های دفاع خودی حد اکثر شامل (پنجاه) نفر میباشد.

(۳) حد اقل تعداد اعضای گروه های دفاع خودی در يك اداره، موسسه یا سازمان از (۹) نفر کمتر بوده نمیتواند.

ماده هشتم:

برای اداره و پیشبرد امور دفاع خودی محلات زیست در راس مفرزه یا گروه قوماندان یا سر گروه و یا معاون آنها قرار دارند که از طرف کمیسیون مندرج ماده یازدهم این قانون تعیین میگرددند.

ماده نهم:

ادارات، موسسات یا سازمان هائیکه تعداد اعضای گروه های دفاع خودی آن الی پنجاه نفر باشد وظیفه سر گروهی را رئیس اتحادیه صنفی مربوطه انجام میدهد.

هر گاه تعداد اعضای گروه دفاع خودی بیش از پنجاه نفر باشد یکی از اعضا با نظر داشت معیارهای مندرج این قانون به موافقه رئیس اداره، موسسه یا سازمان و رئیس اتحادیه صنفی مربوطه بحیث سر گروه یا قوماندان تعیین می گردد.

فصل سوم

سوق و اداره

ماده دهم:

رهبری عمومی گروه های دفاع خودی از طرف شورای وزیران به اشتراك جبهه ملی صورت میگیرد.

ماده یازدهم:

(۱) رهبری گروه های دفاع خودی در ولایات، لوی ولسوالی ها، ولسوالیها، علاقه داریها، شهرها و نواحی توسط کمیسیون به ترکیب آتی صورت میگیرد:

۱- والی، لوی ولسوال، ولسوال، علاقه دار، بناروال، رئیس ناحیه در ساحه مربوطه وظیفه داری بحیث رئیس.

۲- قوماندان خاندوی محل بحیث معاون.

۳- مسول وزارت امنیت دولتی بحیث عضو.

۴- رئیس شورای جبهه ملی بحیث عضو.

۵- مسول اتحادیه صنفی بحیث عضو.

(۲) پذیرش نهایی به صفوف گروه دفاع خودی از جانب کمیسیون های مندرج فقره (۱) این ماده در ساحه صلاحیت آن صورت میگیرد.

(۳) کمیسیون های مندرج فقره (۱) این ماده موظف اند آماده گی دایمی گروه های دفاع خودی را جهت اجرای وظایف مربوطه تامین نمایند.

ماده دوازدهم:

سوق و اداره اوپراتیوی گروه های دفاع خودی توسط ارگانهای خاندوی صورت میگیرد.

ماده سیزدهم:

وزارت امور داخله در رابطه به سوق و اداره اوپراتیوی گروه های دفاع خودی مکلف به اجرای وظایف ذیل میباشد:

- ۱- اتخاذ تدابیر لازم جهت ترتیب و تنظیم فعالیت گروه های دفاع خودی به خاطر اجرای وظایف محوله.
- ۲- کنترل از صورت استفاده و نگهداری سلاح، مهمات، و سایر اجناسیکه به گروه های دفاع خودی توزیع گردیده است.
- ۳- ترتیب پلان اجرای وظایف تعلیم و تربیه محاربوی و عملی ساختن تدابیر مذکور.
- ۴- آشنا ساختن اعضای گروه های دفاع خودی به وظایف حقوق و وجایب آنها.
- ۵- کمک مستقیم با قوماندان مفرزه یا سر گروپ دفاع خودی در ترتیب و تنظیم وظایف امنیتی سوق و اداره پرسونل.
- ۶- ثبت و محاسبه پرسونل، اسلحه و مهمات توزیع شده.

ماده چهاردهم:

وظایف قوماندان مفرزه یا سر گروپ دفاع خودی قرار آتی میباشد:

- ۱- رهبری و اداره فعالیت مفرزه یا گروپ.
- ۲- تامین و حفظ و نظم و دسپلین میان اعضای گروه دفاع خودی.
- ۳- اجرای وظایفیکه از طرف مراجع ذیصلاح به وی سپرده میشود.
- ۴- تامین ارتباط نزدیک و تشریک مساعی با قطعات قوای مسلح.
- ۵- اتخاذ تدابیر بمنظور انجام وظایف تعلیمی و تربیوی در بین گروه های دفاع خودی.
- ۶- کنترل از محاسبه سلاح، مهمات و سایر اجناس که به مفرزه یا گروپ تحت اثر وی سپرده شده است.
- ۷- مواظبت دایمی از معیشت، تامینات مادی و سایر نیازمندی پرسونل مربوطه.

۸- ارایه پیشنهاد به مراجع ذیصلاح در مورد اجرای مکافات و تقدیر آن‌عه اعضای دفاع خودی که وظایف شانرا طور شایسته انجام میدهند.

۹- ارایه پیشنهاد در مورد اخراج آن‌عه اعضای گروه های دفاع خودی که وظایف و وجایب شانرا انجام نمیدهند.

۱۰- ارایه گزارش فعالیت گروه های دفاع خودی به ارگان خاندوی محل و کمیسیون مندرج ماده یازدهم این قانون بصورت متداوم.

۱۱- تعیین صلاحیت و مسوولیت معاون گروه دفاع خودی.

۱۲- مواظبت از نگهداری، استعمال سلاح مصرف مهمات و سایر عینیات.

ماده پانزدهم:

در صورت غیابت قوماندان وظیفه او را معاون وی اجرا مینماید.

فصل چهارم

تامینات مادی و تخیکی

ماده شانزدهم:

وزارت امور داخله و ارگانهای آن در محلات اعضای گروه های دفاع خودی را با سلاح موثر مهمات، یونیفورم و سایر ضروریات مادی و تخیکی تامین مینماید.

ماده هفدهم:

بمنظور ارتقای سطح قابلیت محاربوی گروه های دفاع خودی وزارت امور داخله و ارگانهای آن در محلات تدابیر مشخص و موثر آموزش نظامی را سازمان داده و جهت تطبیق آن مطالب آتی را رعایت مینماید:

۱- طرق حفظ، مراقبت و استفاده از سلاح دسته داشته.

۲- آموزش تعلیم و تربیه نظامی و اجرای تطبیقات.

۳- طرز محافظت و دفاع ادارات، موسسات، سازمانها، تاسیسات پروژه ها، قریه ها، محلات مسکونی و دفاع از اتباع کشور.

۴- طرز فعالیت در ترکیب پوسته های امنیتی.

ماده هجدهم:

- (۱) اعضای گروه های دفاع خودی در ادارات، موسسات و سازمان ها از طرف ارگان مربوطه اعاشه و اباته میگردند.
- (۲) سایر اعضای دفاع خودی که در پوسته های دور از محلات زیست ایفای وظیفه مینمایند مطابق به نورم تعیین شده سربازان از طرف ارگان خارندوی اعاشه و اباته میگردند.
- (۳) اعضای گروه های دفاع خودی هنگام اشتراك در فعالیت های محاربوی از طرف ارگان خارندوی اعاشه میگردند.

فصل پنجم

حقوق و وجایب

ماده نهم:

اعضای گروه های دفاع خودی قرار ذیل مستحق معاش میباشند:

۱- کارکنان ادارات، موسسات و سازمانهاییکه وظیفه دفاع خودی را در ارگان مربوطه خود انجام میدهند علاوه بر معاش ماهوار که از جانب ارگان مربوطه بوی پرداخته میشود در برابر اجرای وظیفه نوکریوالی (۲۴) ساعته مستحق معاش یکروزه سرباز داوطلب تامیناتی با نظر داشت وظیفه و محل آن میباشد که در اخیر هر ماه سنجش و از طرف ارگان مربوطه به وی تادیه میگردد.

۲- اعضای گروه های دفاع خودی که در قرا و محلات اجرای وظیفه مینمایند قرار آتی مستحق دریافت معاش میباشند:

الف- هر گاه کارکن دولت نباشد مستحق دریافت مبلغ سه هزار افغانی.

ب- هر گاه کارکن دولت بوده و وظیفه دفاع خودی را خارج وقت رسمی در محل زیست انجام دهد مستحق دریافت مبلغ دو هزار افغانی.

۳- اعضای گروه های دفاع خودی که در شهرها، نواحی و گذرها اجرای وظیفه مینمایند ماهانه قرار آتی مستحق دریافت معاش میباشند:

الف- در صورتیکه کارکن دولت نباشند مبلغ دو هزار افغانی.

ب- در صورتیکه کارکن دولت بوده وظیفه دفاع خودی را خارج وقت رسمی در محل زیست انجام دهند مبلغ یکهزار افغانی.

۴- قوماندان مفرزه یا سر گروه دفاع خودی که در قراء و محلات اجرای وظیفه مینمایند ماهانه مستحق مبلغ (۴۵۰۰) افغانی و معاون وی ماهانه مستحق مبلغ چهار هزار افغانی میباشد.

۵- قوماندان مفرزه یا سر گروه دفاع خودی که در شهرها نواحی و گذر ها ایفای وظیفه مینمایند ماهانه مستحق مبلغ دو هزار و پنجصد افغانی و معاون وی مستحق مبلغ دو هزار افغانی میباشد.

ماده بیستم:

برای قوماندان، معاون و عضو گروه دفاع خودی هنگام اشتراك داوطلبانه در فعالیت های محاروبی معادل معاش سال اول سرباز داوطلب قطعات محارب معاش پرداخته میشود.

ماده بیست و یکم:

هر گاه عضو گروه دفاع خودی حین اجرای وظیفه مریض یا مجروح شود، بصورت مجانی در شفاخانه های مربوطه قوای مسلح یا وزارت صحت عامه تداوی و معالجه گردیده معاش و سایر امتیازات آن ها طی مدت معالجه طور مکمل پرداخته میشود.

ماده بیست و دوم:

اعضای گروه های دفاع خودی که وظایف خویشرا صادقانه انجام دهند به پیشنهاد ارگان های مربوطه و تائید کمیسیون مندرج ماده یازدهم این قانون مطابق احکام اسناد تقنینی بدریافت تحسین، تقدیر، مدالها و نشان های دولتی نایل میگرددند.

ماده بیست و سوم:

در صورت انجام خدمت صادقانه و پبهم در ختم مدت یکسال مبلغ سه هزار افغانی طور مکافات به اعضای دفاع خودی از طریق مراجع که معاشات آنها را اجرا مینمایند پرداخته میشود.

ماده بیست و چهارم:

اعضای دفاع خودی که کارکن دولت نباشد سالانه مستحق بیست روز رخصتی میباشد. رخصتی بموافقه قوماندان مفرزه یا سر گروه اخذ میشود.

عضو گروه دفاع خودی حین استفاده بیست روز رخصتی مستحق معاش شناخته میشود.

ماده بیست و پنجم:

هر گاه عضو گروه دفاع خودی حین اجرای وظیفه مجروح، معلول یا شهید گردد حقوق شان مطابق احکام قانون حقوق و امتیازات مجروحین، معلولین و بازماندگان شهدای انقلاب ثور اجرا میگردد.

ماده بیست و ششم:

اعضای گروه های دفاع خودی دارای وجایب ذیل میباشند:

- ۱- سهمگیری در تامین امنیت ادارات، موسسات، سازمان ها، تاسیسات، قراء و محلات کشور در ساحه وظیفه داری.
- ۲- اطاعت اوامر و هدایات قانونی قوماندان و یا سرگروپ مربوطه و اجرای دقیق و به موقع وظایف دفاع خودی.
- ۳- افشای تبلیغات خصمانه و جلوگیری از هرگونه قصد خاینانه در مفرزه یا گروپ دفاع خودی.
- ۴- توضیح اهداف مصالحه ملی و سیاست داخلی و خارجی دولت به اهالی.
- ۵- مساعدت و همکاری در جلب و احضار به صفوف قوای مسلح.
- ۶- حفاظت از سلاح دست داشته، مهمات، البسه، اموال و دارایی عامه در محل وظیفه داری.
- ۷- حفظ اسرار نظامی و وظیفوی.

فصل ششم

احکام نهایی

ماده بیست و هفتم:

(۱) اعضای گروه های دفاع خودی در محلات ذیل از ترکیب مفرزه یا گروه دفاع خودی منفصل میگردند:

۱- در صورت معیوب شدن یا مریضی ای که مانع اجرای وظیفه دفاع خودی گردد.

۲- در صورت نقض شدید دسپلین یا عدم ایفای وجایبیکه بدوش او گذاشته شده است.

۳- در صورت انفکاک از بست اداره، موسسه و یا سازمان مربوطه.

۴- در صورت داشتن شرایط جلب و احضار به خدمت عسکری.

۵- در حال اكمال سن (۶۰) سالگی یا ضعف نیروی جسمی.

(۲) انفصال از عضویت در گروه های دفاع خودی کارکنان دولت که در محل وظیفه داری کار دفاع خودی را انجام میدهند پیشنهاد قوماندان مربوطه تصویب شورای نماینده گان اتحادیه صنفی و در مورد سایر اشخاص پیشنهاد قوماندان خاندوی محل و تصویب کمیسیون مندرج ماده (۱۱) این قانون صورت میگیرد.

ماده بیست و هشتم:

(۱) با انفاذ این قانون مقرر مدافعه ملکی منتشره شماره (۵۲۴) مورخ ۳۰ جدی ۱۳۶۱ و مقرر گروه های مدافین انقلاب منتشره جریده رسمی شماره (۵۲۵) مورخ ۱۵ دلو سال ۱۳۶۱ و مصوبه ۲/۷۶ مورخ / / ۱۳۶۳ شورای وزیران به ارتباط مقرر در مورد گروه های دفاع خودی در موسسات صنعتی و زراعتی کشور ملغی شناخته میشود.

(۲) این قانون بعد از توشیح رئیس جمهور افغانستان نافذ بوده در جریده رسمی نشر گردد.